

Arrest

nr. 83 448 van 21 juni 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 12 april 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 maart 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 24 mei 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 juni 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. LIPS en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Bengaalse nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn van North Tarakocha in Feni. In 2006 werd u lid van Chhatradal, de studentenvleugel van de Bangladesh Nationalist Party (BNP); het jaar erop werd u gedurende 8 maanden lokaal (union) secretaris. In 2007 opende u een snoepwinkel. Vanaf eind 2008, begin 2009 kwam een aanhanger van de regerende Awami League (AL), S. Z. {..}, u regelmatig lastigvallen in uw winkel waarbij zaken werden beschadigd. U en uw familie werden door de politie en de AL bedreigd en aangevallen. In 2010 en 2011 werden er drie valse zaken tegen u aangespannen: u werd achtereenvolgens beschuldigd van het bezit van illegale wapens; u zou medeverdachte zijn geweest in een moordzaak en u zou aangeklaagd zijn voor overval en plundering. U sloot uw winkel. In november 2010 verhuisde u naar uw broer in Chittagong waar u 9 maanden verbleef. Tussendoor bezocht u nog uw dorp in Feni. Vervolgens ging u naar Dhaka vanwaar u omtrent

9 augustus 2011 het land verliet. U reisde via India, Pakistan, Iran, Turkije en Italië naar België. U vroeg asiel op 24 januari 2011.

U legde ter ondersteuning van uw relaas volgende documenten voor: arrestatiebevelen, gerechtsdocumenten en een kopie van een geboorteakte.

B. Motivering

Er moet worden vastgesteld dat u het Commissariaat-generaal niet heeft kunnen overtuigen dat u Bangladesh diende te verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Geneefse conventie en dat u bij een eventuele terugkeer naar Bangladesh alsnog dergelijk bedoelde vrees meent te moeten koesteren of een reëel risico op ernstige schade zoals omschreven in de wet op Subsidiäre bescherming zou lopen.

In eerste instantie dient te worden opgemerkt dat uw politiek profiel geenszins kan overtuigen (zie gehoorverslag dd. 29.02.2012, pp. 4-6), waardoor de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag wordt ondermijnd. Om te beginnen kan u het letterwoord BNP niet correct benoemen, u meent immers dat het de "National Party" in plaats van de "Nationalist Party" is. Daarnaast kan u geen redenen aangeven waarom u deze partij boven een andere verkoos. Toch beweert u dat u 1000 mensen overtuigde om lid te worden. Hoe u dit deed blijft onduidelijk, daar u er niet in slaagt om concrete informatie over de partijen diens realisaties tijdens het gehoor weer te geven. U kan slechts verwijzen naar het feit dat de BNP veel zou doen voor het land, en voor onderwijs en jobs zorgen. Ook de ideologie en het programma van de BNP kan u niet in haar kern vatten, zoals ze bijvoorbeeld kan worden teruggevonden op de officiële website (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Over uw verantwoordelijkheden als vertegenwoordiger blijft u evenzeer in het vage. Uw taken zouden zich hebben beperkt tot de rol van tussenpersoon en het doen van "sociaal werk", dat u echter vreemd genoeg omschrijft als het realiseren van openbare werken. Meermaals gevraagd om uit te wijden over zowel uw partij als uw eigen rol hierin, blijft u steken in algemeenheden die voor elke partij en elke persoon zouden kunnen gelden. Later geeft u zelf toe dat u geen grote verantwoordelijkheden had en dat u gewoon instructies zou hebben gevolgd (p. 11). Met andere woorden daar u op geen enkel moment uw eigen rol spontaan, concreet en specifiek kan duiden, kan er evenmin geloof worden gehecht aan uw bewering dat u een Chhatradal/BNP vertegenwoordiger van belang was die een bedreiging zou hebben gevormd voor de heersende partij, de AL.

Bijgevolg kan er evenmin geloof worden gehecht aan de valse zaken en bedreigingen die zouden zijn uitgegaan van de AL en in hun kielzog de politie. Het valt daarbij bovenal op hoe vaak uw relaas is en hoezeer u hervalt in algemene en in feite loze beweringen waarbij de oorzaken en gevolgen in de reeks van gebeurtenissen niet duidelijk kunnen worden vastgesteld (p. 9). Bij herhaald doorvragen blijkt dat uzelf geen goed idee heeft van uw verhaal, hetgeen allerminst doorleefd overkomt. Daarbij is het met name vreemd dat u naar uw broer in Chittagong vluchtte voor uw problemen, maar er daarentegen geen graten in zag om geregeld voor een paar dagen naar uw dorp terug te keren (p. 2). In dit verband is het eveneens verbazend dat u geen enkele melding maakt van het lot van uw familieleden, die volgens uw verklaringen eveneens veel zouden zijn lastiggevallen. Gevraagd naar details over de valse beschuldigingen kan u slechts 3 data noemen; hierbuiten was u niet in staat om over enige andere element of persoon met betrekking tot de beschuldigingen uit te wijden (pp. 10, 11, 12). Zo beweert u dat uw zaken in beslag zullen worden genomen, maar lijkt u niet goed te weten onder welke omstandigheden. Zo had u vreemd genoeg geen advocaat aangesteld, u meende immers dat uw broer er allemaal meer over weet. Zo heeft u evenmin een idee van wie de getuigen uit uw dorp zouden zijn geweest. Zo weet u niet wie de Investigating Officer is of wie de bevoegde magistraat zou zijn geweest. Zo noemt u wel een aantal namen van BNP mensen die ook zouden zijn aangeklaagd, maar kan u niet zeggen wat er verder met hen zou zijn gebeurd. Zo beweert u op een zeker ogenblik dat de zaken "finaal" zijn, hoewel u even later erkent dat u er niets meer over kan zeggen. U blijft zich hierover tegenspreken daar u niet weet of er beroep werd aangetekend en daar u evenmin met zekerheid kan zeggen of er al dan niet een vonnis is in de zaak. Samengenomen is uit uw verklaringen gebleken dat u onvoldoende kan aangeven waaruit uw probleem eigenlijk precies zou bestaan.

Niets van dit alles kan u bovendien met overtuigende documenten ondersteunen. Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt namelijk dat een advocaat tegen een kleine betaling steeds gecertificeerde kopies kan krijgen van het volledige dossier, waaronder in eerste instantie de order sheet, het belangrijkste document in uw zaak. Het is daarbij van groot belang dat het gaat om gecertificeerde kopies, afgedrukt op het daartoe bestemde foliopapier en met de hierbij behorende stempels en datumaanduidingen. De documenten die u neerlegde voldoen geen van alle aan de gestelde voorwaarden, daar het om gewone kopies en originelen lijkt te gaan. Zoals evenwel blijkt uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijven originele arrestatiebevelen altijd in het bezit van de politie. Bovendien dient te worden opgemerkt dat de administratieve en gerechtelijke werktalen in Bangladesh het Bengaals is. Zoals eveneens blijkt uit informatie toegevoegd aan het dossier, roept het feit dat enkele van de door u neergelegde documenten Bengaals én Engels bevatten daarom ernstige

vragen op over hun echtheid. In dit licht dient te worden herinnerd dat uit informatie waarover het CGVS beschikt en die eveneens is toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat vervalste juridische documenten veelvuldig voorkomen in Bangladesh. Bovendien dient te worden opgemerkt dat u niet de bovengenoemde order sheet voorlegt, waardoor het onmogelijk is om op te maken wat de huidige stand van zaken zou zijn van een procedure en welke risico's u bijgevolg zou lopen.

Tenslotte merkt het CGVS op dat u geen identiteitsdocumenten met een foto kon voorleggen, zoals een identiteitskaart of een paspoort. Zoals evenwel blijkt uit informatie in het administratief dossier werden naar aanleiding van parlementsverkiezingen sinds 2007 immers National Identity Cards afgeleverd met als oogmerk een ruim gebruik in het dagelijks administratief leven. Uw verklaringen spreken zich hieromtrent tegen. Eerst beweert u namelijk dat u nooit een identiteitskaart had daar u er niet om gaf (p. 7), toch verklaart u dat u een stemkaart zou hebben gekregen (p. 8). Dat een zelfbeweerd politiek activist niet zou hebben begrepen dat er wel degelijk een identiteitskaart werd uitgereikt ten tijde van de kiesregistratie is op zijn minst verbazend. Dat u geen belang hechtte hieraan is dit des te meer. Dat u er bovendien niet aan zou hebben gedacht om deze naar het buitenland mee te nemen kan nog minder aannemelijk worden genoemd. U beweert dat de smokkelaar zei dat dit niet nodig was, hetgeen als verklaring evenwel niet kan voldoen. Dat u toch een minder bewijskrachtige geboorteakte voorlegt is daarom eigenaardig en doet eerder het vermoeden rijzen of u niet uw ware identiteit tracht te verhullen. Bovendien is door het gebrek aan een identiteitsbewijs niet onomstotelijk vast te stellen dat de andere documenten wel degelijk uzelf betreffen.

U heeft uw asielrelaas dus niet aannemelijk kunnen maken. Bijgevolg kan er evenmin geloof worden gehecht aan uw aangehaalde vrees voor vervolging in overeenstemming met de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor u zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van uw relaas teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in het die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Met betrekking tot het motief dat hij zijn politiek profiel niet hard kan maken, betoogt verzoeker dat hij nochtans consistent is geweest in de beschrijving van zijn politiek engagement. Hij stelt niet de pretentie te hebben een dieper engagement voor te houden dan hetgene beschreven. Hij voerde louter instructies uit. Verder stelt verzoeker in het Bangla geantwoord te hebben op de vragen en derhalve niet verweten kan worden dat hij de naam in het Engels verkeerd uitsprak als “Bangladesh National Party” in de plaats van “Bangladesh Nationalist Party”.

Ten tweede, wat betreft de valse rechtszaken die tegen hem lopen, wijst verzoeker erop dat de verwerende partij nochtans beschikt over de nodige informatie die de context aangeeft waarbinnen zijn verklaringen geloofwaardig zijn. Verzoeker wijst op de corruptie in zijn land van herkomst die zover gaat dat gerechtelijke documenten vervalst kunnen worden en verzoeker de mogelijkheid niet heeft de geldigheid ervan te kunnen nagaan of zich degelijk te informeren. Uit informatie van het CGVS blijkt dat de kopies van gerechtstukken bovendien kostbaar zijn zodat het CGVS niet kan voorhouden dat informatie inwinnen niets of weinig kost. De aard van de voorgelegde documenten bewijst dat er valse zaken tegen hem werden ingespannen.

Met betrekking tot het motief dat hij tegenstrijdige verklaringen zou hebben afgelegd, betoogt verzoeker dat zijn gebrek aan interesse juist de consistentie in zijn houding aantoot.

Uit de stukken van het CGVS blijkt tenslotte waarom verzoeker geen bescherming inroept van zijn nationale overheden.

2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, en bij uitbreiding artikel 62 van de Vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). De administratieve overheid dient in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing (RvS 7 november 2001, nr. 100.628; RvS 30 mei 2006, nr. 159.298; RvS 12 januari 2007, nr. 166.608; RvS 15 februari 2007, nr. 167.848; RvS 26 juni 2007, nr. 172.777). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing, die juridisch gesteund is op de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, volledig kent. Hij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hem bestreden beslissing is gebaseerd, derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Zoals de verwerende partij terecht opmerkt heeft verzoeker zijn asielmotieven gebaseerd op zijn sympathieën voor en betrokkenheid bij een oppositiepartij. Van iemand die zijn land ontvlucht omwille van deze betrokkenheid bij een oppositiepartij kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij deze partij uitvoerig kan toelichten en zijn engagement aannemelijk maakt. De Raad stelt vast dat verzoeker verklaarde al sinds begin 2006 lid te zijn van Chatra Dal-BNP en er sinds eind 2006-begin 2007 'secretary' te zijn (administratief dossier, vragenlijst CGVS, stuk 8, p. 3). Wanneer verzoeker echter gevraagd wordt waarom hij precies lid werd van de partij, geraakt hij niet verder dan de stelling dat hij geen specifieke reden had, dat hij vrienden bij de partij had en dat hij hoorde dat de partij veel deed voor het land (administratief dossier, gehoor CGVS, stuk 3, p. 4). Ondanks verzoekers voorgehouden harde werk voor de partij waarbij hij stelde veel mensen te overtuigen is verzoeker uiterst vaag over de ideologie van de BNP en zijn precieze taken binnen de partij (administratief dossier, gehoor CGVS, stuk 3, p. 5). Verzoeker tracht zijn vage verklaringen te verantwoorden door te stellen dat hij geen grote verantwoordelijkheden had (administratief dossier, gehoor CGVS, stuk 3, p. 11) doch in het licht van zijn eerdere verklaringen dat hij 'secretary' was en dat hij mensen overtuigde inzake de BNP, kan dit de geëtableerde gebrekkige kennis en vage antwoorden van verzoeker over de partij en zijn eigen werkzaamheden hiervoor niet vergoelijken. Van verzoeker mag verwacht worden dat hij duidelijke

antwoorden kan geven op vragen over de partij BNP en over zijn werkzaamheden daarvoor: zo hij is wie hij beweert te zijn. Het betoog van verzoeker als zou hij consistent zijn geweest in zijn verklaringen dienaangaande, kan aan voorgaande vaststellingen geen afbreuk doen.

Verzoekers argument dat hij in het Bangla antwoordde en dat de tolk verkeerd vertaald heeft terwijl hijzelf wel degelijk "Bangladesh Nationalist Party" als volledige benaming voor BNP opgaf, is gericht tegen een overtollig motief. Immers dient vastgesteld dat dit geen afbreuk doet aan de overige vaststellingen in de bestreden beslissing inzake de onaannemelijkheid van verzoekers voorgehouden profiel, zoals ook hoger besproken en die afdoende zijn om de bestreden beslissing dienaangaande te schragen. In dat opzicht is verzoekers kritiek over de vertaling van de tolk inzake het letterwoord BNP gericht tegen een overtollig motief dat geen afbreuk kan doen aan de overige motieven van de bestreden beslissing die pertinent en draagkrachtig zijn.

2.5. Verder blijkt dat verzoeker juridische documenten neerlegde (administratief dossier, gehoor CGVS, stuk 3, p. 7). Zoals de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de bestreden beslissing terecht opmerkt blijkt dat deze documenten geen "certified copies" betreffen. Uit informatie waarover de commissaris-generaal beschikt en die is toegevoegd aan het administratief dossier (administratief dossier, Landeninformatie, stuk 12, antwoorddocument BD2011-017w certified copies) blijkt dat de advocaat van een betrokken partij van alle Bengaalse juridische stukken in een zaak een gecertificeerde kopie kan krijgen op gemotiveerd verzoek en na het betalen van een vastgestelde geldsom. Deze gecertificeerde kopie is een kopie op "government typed paper" voorzien van een aantal geldigmakende stempels. Er wordt nauwlettend toegezien op het naleven van deze vormvereisten. Enkel de "certified copy" biedt de garantie dat men over een echte en volledige kopie van het gerechtelijk stuk beschikt. Uit nazicht van de door verzoeker voorgelegde stukken blijkt inderdaad dat deze aan geen van de voormelde vormvereisten voldoen. Ook de overige vaststellingen aangaande de voorgelegde documenten vinden steun in het administratief dossier. Gelet op deze vaststellingen, samen met het feit dat vervalste juridische documenten veelvuldig voorkomen in Bangladesh (administratief dossier, Landeninformatie, stuk 12, *Subject Related Briefing "Bangladesh "Corruptie en (ver)vals(t)e documenten in Bangladesh"*) kan geen geloof gehecht worden aan de echtheid van de door verzoeker voorgelegde documenten. Bovendien wijst de Raad erop dat aan de door een asielzoeker bijgebrachte documenten slechts bewijskracht kan worden toegekend voor zover ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen. Echter, zoals blijkt uit de bespreking hoger, is het asielrelaas van verzoeker behept met tal van vaagheden en onaannemelijkheden waardoor de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas volledig ondermijnd wordt.

De Raad ziet niet in wat verzoeker met zijn betoog waar hij de informatie van de commissaris-generaal over de circulatie van valse Bengaalse documenten bevestigt, tracht aan te tonen. Immers is het één ding waar verzoeker beweerde dat de klachten tegen hem vals zijn en deze aanleiding hebben gegeven tot gerechtelijke stappen en een ander om te stellen dat er geen werkelijk proces is. Indien verzoeker het slachtoffer zou zijn geweest van valse beschuldigingen en dit aanleiding heeft gegeven tot een gerechtelijke procedure, dan kan van verzoeker redelijkerwijze verwacht worden dat hij hiervan gecertificeerde kopies kan bijbrengen. Het gegeven dat een bepaalde som voor deze documenten dient betaald te worden, kan hieraan geen afbreuk doen. Verzoeker slaagt er met zijn betoog niet in afbreuk te doen aan de pertinente en draagkrachtige motieven van de bestreden beslissing die de Raad bijtreedt.

2.6. Zoals verder blijkt uit nazicht van het administratief dossier verklaarde verzoeker geen 'National Identity Card' te hebben omdat hij er niet om gaf. Verder verklaarde hij wel een 'Voters registration card' gekregen te hebben en dat hij ging stemmen bij de laatste nationale parlementsverkiezingen in 2008 (administratief dossier, gehoor CGVS, stuk 3, pp. 7-8). Zoals blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier (administratief dossier, Landeninformatie, stuk 12, *Subject Related Briefing, "Bangladesh", "National Identity Card"*) werden naar aanleiding van de parlementsverkiezingen National Identity Cards afgeleverd waaraan diverse voordelen verbonden werden voor het dagdagelijkse leven. Van verzoeker met zijn beweerd profiel kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij wel degelijk belang hechtte aan de uitreiking van voormelde identiteitskaart. Het betoog van verzoeker dat zijn gebrek aan interesse juist de consistentie in zijn houding aantoon, kan geenszins overtuigen. Immers, zoals hoger reeds gesteld, kan van verzoeker met zijn beweerd profiel juist wel een bepaalde interesse en kennis verwacht worden. De Raad treedt dan ook de motieven van de bestreden beslissing dienaangaande bij.

Het enig middel kan niet worden aangenomen.

2.7. De Raad is van oordeel dat verzoeker geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven, die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoeker noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet worden weerhouden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig juni tweeduizend en twaalf door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

S. DE MUYLDER